

**ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ОСНОВНИХ ПРИНЦИПІВ РОЗВИТКУ
РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАСОБАМИ СПОРТИВНИХ ІГОР
В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ**

УДК 378.015.3:796

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.304433>

Віра Базильчук, кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент,
доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання та спорту
Хмельницького національного університету
Софія Базильчук, студентка
Хмельницького національного університету

**ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ОСНОВНИХ ПРИНЦИПІВ РОЗВИТКУ РУХОВОЇ
АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАСОБАМИ СПОРТИВНИХ ІГОР В ОСВІТНЬОМУ
СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ**

У статті розкрито сутність основних принципів розвитку рухової активності студентів засобами спортивних ігор в освітньому середовищі університету, які посідають одне з провідних місць, оскільки вони тісно пов'язані з подальшою оптимізацією педагогічного процесу у закладах вищої освіти, а саме: гуманістичною орієнтацією, пріоритетом потреб, мотивів та інтересів особистості, індивідуалізацією. Зазначено, що реалізація принципів у організації освітнього процесу значно підвищує ефективність усіх структурних компонентів фізичного виховання.

Ключові слова: основні принципи; фізичне виховання; студенти; засоби спортивних ігор; освітнє середовище університету.

Літ. 10.

Vira Bazylchuk, Ph.D. (Physical Education and Sports), Associate Professor,
Associate Professor of Theory and Methods of
Physical Education and Sports Department,
Khmelnyskiy National University
Sofia Bazylchuk, Student of Khmelnytskyi National University

**FEATURES OF THE APPLICATION OF THE BASIC PRINCIPLES OF STUDENTS'
MOVEMENT ACTIVITY DEVELOPMENT THROUGH SPORTS GAMES IN THE
EDUCATIONAL ENVIRONMENT OF THE UNIVERSITY**

The article reveals the essence of the principles of the development of motor activity of students by means of sports games in the educational environment of the university, which occupy one of the leading places since they are closely related to the further optimization of the pedagogical process. That the general principles of physical education should be considered by the principles of the development of motor activity of students by means of sports games in the educational environment of the university: harmonious development of the personality, the connection of physical education with labour activity, health orientation; the main principles of physical education: humanistic orientation, priority of needs, motives and interests of the individual, individualization; didactic (educational) principles of physical education: consciousness and activity, visibility, systematicity and sequence, continuity, accessibility and differentiation of education. It is noted that the implementation of the principles in the organization of the educational process significantly increases the effectiveness of all structural components of physical education, and the content of the principles determines the basic requirements for the construction, content, methods and organization of the process of forming the physical culture of the individual, regulating the degree of joint activity of the teacher and the student. It is emphasized that the effectiveness of the new provisions in physical education is possible only under the condition of the formation of principles that substantiate the theoretical, practical and health-improving orientation. It is noted that the implementation of the principles of the development of motor activity of students by means of sports games in the educational environment of the university will make it possible to use sports games in the classroom and outside the classroom, and to effectively organize classes on physical education of students of higher education.

Keywords basic principles; physical education; students; means of sports games; educational environment of the university.

Постановка проблеми у її загальному вигляді. У Законі України “Про вищу освіту” (2014) одним із основних завдань закладу вищої освіти визначено формуван-

ня особистості шляхом патріотичного, правового та екологічного виховання, утвердження в учасників освітнього процесу моральних цінностей, соціальної активності, громадянської позиції і відповідаль-

**ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ОСНОВНИХ ПРИНЦИПІВ РОЗВИТКУ
РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАСОБАМИ СПОРТИВНИХ ІГОР
В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ**

ності, здорового способу життя, вміння вільно мислити й самоорганізовуватися в сучасних умовах, виконання яких можливе за переорієнтації пріоритетів освіти з держави на особистість, на послідовну демократизацію і гуманізацію навчально-виховного процесу, педагогічної ідеології в цілому, тобто на європейські гуманістичні цінності та виміри.

Усі явища та процеси у природі та житті підпорядковані певним закономірностям і розвиваються відповідно до них. Процес фізичного виховання у закладах вищої освіти не є винятком. Узагальнення цих закономірностей, їх вивчення допомогли виробити певні позиції, згідно з якими можна краще керувати процесом фізичного виховання у вищій школі.

Аналіз останніх досліджень. Науковці М. Степко, Я. Боллобаш, В. Шинкарук та І. Бабін зазначили, що “позиції, які визначають найбільш загальні, відправні положення керівництва процесом фізичного виховання, в теорії фізичного виховання одержали назву принципів”.

Реалізація принципів у організації освітнього процесу значно підвищує ефективність усіх структурних компонентів фізичного виховання. Зміст принципів визначає основні вимоги до побудови, змісту, методів і організації процесу формування фізичної культури особистості, регламентуючи міру спільної діяльності педагога (суб’єкта педагогічної дії) та того, хто займається (об’єкта дії). Історично вони визначилися у складно організовану систему принципів шляхом накопичення наукових знань про взаємодію соціального і природного у розвитку цінностей фізичної культури, науково-педагогічних і медико-біологічних основ формування фізичного виховання суспільства і особистості.

Мета статті: розкрити особливості застосування основних принципів розвитку рухової активності студентів засобами спортивних ігор в освітньому середовищі університету.

Виклад основного матеріалу. У навчальному посібнику за редакцією М. Вачевського, науково-методичній літературі можна знайти різні варіації класифікації принципів. Однак ми вважаємо за доцільне до принципів розвитку рухової активності студентів засобами спортивних ігор в освітньому середовищі університету розглянути загальні принципи фізичного виховання: гармонійного розвитку особистості, зв’язку фізичного виховання з трудовою діяльністю, оздоровчої спрямованості; основні принципи фізичного виховання: гуманістичної орієнтації, пріоритету потреб, мотивів та інтересів особистості, індивідуалізації; дидактичні (навчальні) принципи фізичного виховання: свідомості й активності, наочності, систематичності і послідовності, безперервності, доступності та диференціації навчання.

Розглянемо застосування основних принципів фізичного виховання у розвитку рухової активності студентів засобами спортивних ігор в освітньому середовищі університету, а саме: гуманізації та гуманітаризації, пріоритету потреб, мотивів та інтересів особистості та індивідуалізації.

Проблема гуманізації освітнього процесу є однією із вагомих у педагогічній теорії та практичній діяльності закладів вищої освіти. В “Українському педагогічному словнику”, автором якого є С. Гончаренко, вказано, що “гуманізація освіти – центральна складова нового педагогічного мислення, яка передбачає перегляд, переоцінку всіх компонентів педагогічного процесу у світлі їхньої людинотворчої функції” [5, 76]. Автор зазначає, що “проблематика гуманізації освіти пов’язана з формуванням морально-духовних відносин співробітництва між усіма учасниками педагогічного процесу; виховання учасників педагогічного процесу етико- й естетико-ціннісного досвіду розуміння людини тощо” [5, 77].

Гуманізація освіти, згідно з Державною національною програмою “Освіта” (“Україна XXI століття”), полягає в “утвердженні людини як найвищої соціальної цінності, найповнішому розкритті її здібностей та задоволенні різноманітних освітніх потреб, забезпеченні пріоритетності загальнонародських цінностей, гармонії стосунків людини і навколишнього середовища, суспільства і природи” [9].

Гуманізація освіти, на думку І. Герасимова, означає “її переорієнтацію на цінність людини, як такої; вона становить складову нового педагогічного мислення; є вихідним принципом організації навчально-виховного процесу, умовою розвитку особистості з метою її самореалізації на основі посилення уваги до гуманітарної підготовки, використання її потужного потенціалу” [4, 8].

Поняття “гуманізація вищої освіти” є багатовимірними. О. Барно вказує, що поняття “гуманізація вищої освіти” охоплює зміст освіти, безпосередній й концептуальні її системні завдання, кінцеву мету освіти, міру доступності, можливість особи у будь-який час розпочати певний освітній цикл і припинити його, а потім знову відновити його тоді, коли їй зручно” [2, 3].

Важливим моментом гуманізації вищої освіти, як вказують С. Гончаренко та Ю. Мальований, “має стати не тільки розвиток особистості, яка здобуває освіту, а й розвиток того соціального середовища, в якому вже почала застосовувати знання зазначена особистість, або у якому вона ще тільки почне працювати після здобуття освіти” [5, 3]. Науковці розглядають поняття “гуманізація” у вузькому і широкому значенні: “у вузькому – це прояв нового педагогічного мислення, пов’язаного з поверненням освіти гуманістичного смислу (орієнтації на розвиток особистості) і боротьбі з перетворенням її

**ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ОСНОВНИХ ПРИНЦИПІВ РОЗВИТКУ
РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАСОБАМИ СПОРТИВНИХ ІГОР
В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ**

в утилітарне навчання конкурентному аспекту професійних знань і умінь, а у широкому – це складне системне (інтегративне) утворення, основним завданням якого є створення усіх умов для розкриття здібностей особистості, задоволення її потреб в інтелектуальному, духовному, моральному й фізичному розвитку” [5, 3].

П. Автомонов під поняттям “гуманізація вищої освіти” розуміє розкриття людиновимірного й орієнтованого на людину потенціалу викладачів та студентів, спрямованого на гуманізацію глобального соціального, соціально-політичного та соціально-культурного середовища” [1, 185]. На думку вченого, “всі ті гуманістичні можливості, які закладені у здібностях студентів і в самому процесі навчання, необхідно використовувати з метою розвитку творчих здібностей і навичок, які повинні бути застосовані у майбутній діяльності спеціалістів, а для цього необхідно реалізувати гуманістичні принципи у самому процесі вступу до вузу, доступу до освіти, у процесі навчання, відновленні навчання через певний термін тощо” [1, 185].

Як зазначає Н. Мирончук, “упровадження гуманістичної парадигми у вищій освіті потребує створення умов для становлення суб’єктної позиції студента, в основі якої визнається ініціативність, самостійність, відповідальність за організацію самоосвіти, забезпечується рефлексивна оцінка результатів власної діяльності, адже такі умови доцільно створювати шляхом проектування освітнього середовища закладу вищої освіти на гуманістичних засадах” [9, 182].

Отже, застосування принципу гуманізації вищої освіти у в освітньому середовищі університету потребує створення умов для становлення суб’єктної позиції студента, в основі якої визнається ініціативність, самостійність, відповідальність за організацію самоосвіти, забезпечується рефлексивна оцінка результатів власної діяльності. Також здійснюється за рахунок викладання навчальних дисциплін з фізичного виховання, які містять теоретичний і практичний курс, та спрямовані на зміцнення і збереження здоров’я студентів, їх участі у масових спортивних і фізкультурно-оздоровчих заходах.

Науковці С. Гончаренко та Ю. Мальований визначають поняття “гуманітаризація освіти” як “забезпечення ґрунтового загальнокультурного розвитку, формування гармонійної, цілісної особистості, що розглядається як важлива передумова і суттєвий фактор її професійного становлення і самореалізації” [5, 5].

Гуманітаризація освіти спрямована на подолання утилітарно-економічного підходу до освіти як системи підготовки кадрів і робочої сили з його нехтуванням людиною і духовними цінностями. Одним із найважливіших практичних напрямів

гуманітаризації освіти, як зазначає С. Гончаренко, є перегляд змісту навчання, відображення у ньому в доступній формі світової філософської та загальнокультурної спадщини, підвищення в навчальному процесі оздоровчого статусу студентської молоді [5, 77].

На думку П. Сікорського, “принцип гуманітаризації освіти передбачає ширше коло питань, спрямованих на виховання і розвиток особистості демократичного суспільства, оскільки стосується всіх процесів, які мають відношення до людини у цьому суспільстві” [10, 27].

Отже, використання принципу гуманітаризації вищої освіти в освітньому середовищі університету спрямоване на розвиток і саморозвиток здобувачів вищої освіти, врахування їхніх освітніх потреб на основі загальнолюдських і національних цінностей.

Важливим в освітньому середовищі у закладах вищої освіти, є принцип пріоритету потреб, мотивів й інтересів особистості, що передбачає побудову системи фізичного виховання загалом та окремих програм з урахуванням індивідуальних і групових, соціальних та духовних потреб людей, а також формування мотивації до занять фізичного виховання, виходячи із впливових зовнішніх і внутрішніх факторів. Для реалізації принципу, що потребує формування мотивації до занять фізичною культурою, на думку М. Дутчака, “необхідно визначити особливості її формування у певної вікової і соціальної групи населення” [6].

При формуванні мотивації, як підкреслює О. Біліченко, викладачеві необхідно дотримуватися низки вимог, а саме: “по-перше, формування мотивації треба починати з діагностики мотиваційної сфери, з виявлення вихідного стану мотивації; по-друге постановка цілей виховання мотивації є другою важливою вимогою науково обґрунтованого процесу її виховання; третя вимога – добір і застосування педагогічних засобів виховання мотивації” [3, 3]. О. Колос зазначає, що “студент повинен усвідомлювати всю важливість занять фізичними вправами, тому що під час них формуються здоровий спосіб життя і здатність викоринити ряд фізіологічних порушень, які пов’язані з дисфункціями серцево-судинної та інших систем. Також важливим критерієм у формуванні мотивації є рухова активність”.

Отже, реалізація принципу пріоритету потреб, мотивів і інтересів особистості пов’язана з формуванням мотивації, бажанням студентів займатися спортивними іграми в аудиторний і позааудиторний час, їхньою потребою в руховій активності і прагненням до самовдосконалення та самоствердження здобувачів вищої освіти. У закладах вищої освіти відвідування секційних занять в аудиторний і позааудиторний час вимагає стійкої мотивації до занять фізичними вправами, а її формування для

**ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ОСНОВНИХ ПРИНЦИПІВ РОЗВИТКУ
РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАСОБАМИ СПОРТИВНИХ ІГОР
В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ**

ефективної диференційованої організації фізичного виховання студентів є вкрай необхідною.

Розглянемо використання принципу індивідуалізації фізичного виховання в освітньому середовищі університету.

Індивідуалізоване навчання у колективі, як наголошує В. Костюкевич, є “достатньо ефективним в силу порівняння результатів різних спортсменів, обміну досвідом, взаємодопомоги, атмосфери суперництва тощо, принцип передбачає діалектичний баланс між традиційними підходами до процесу навчання і тренування та новаторством” [6].

Принцип індивідуалізації в роботі зі студентами, на думку О. Кузнецової, “передбачає раціональне дозування фізичного навантаження, яке підбирається з урахуванням їх фізичних і функціональних можливостей, а також враховує індивідуальні психоемоційні особливості особистості та психофізичні вимоги до майбутньої професійної діяльності. Індивідуальний підхід враховує і фізіологічну, і психічну сторону” [7]. В його основі, на думку Б. Шияна, покладено “вікові і статеві відмінності, об’єктивних труднощів, що виникають при виконанні завдань: координаційної складності, надмірних енерговитрат, небезпеки та ін. Індивідуалізація навчально-виховного процесу виражається у диференціації навчальних завдань, норм фізичного навантаження та здатності його регулювання, форм занять та впливу педагогічних прийомів”.

Для реалізації принципу індивідуалізації в реальному освітньому процесі проводиться вхідний і поточний контроль. Наприклад, вхідний дає змогу надалі не тільки скласти індивідуальний план навчання, але і провести, якщо треба, допідготовку споживача освітніх послуг з метою заповнення відсутніх початкових знань і вмінь, що забезпечує успішність навчання, а поточний контроль слугує коригуванню освітньої траєкторії.

Отже, дотримання принципу індивідуалізації на заняттях з фізичного виховання в освітньому середовищі університету надає можливість використовувати груповий метод для підготовки студентів. Викладачу потрібно звертати увагу на рівень загальної і спеціальної підготовленості студентів на заняттях спортивними іграми, що є обов’язковим дотриманням принципу індивідуалізації.

Висновок. Розкрито основні принципи розвитку рухової активності студентів засобами спортивних ігор в освітньому середовищі університету. Вказано, що ефективність нових положень у фізичному вихованні можлива лише за умови формування принципів, які обґрунтовують теоретичну, практичну і оздоровчу спрямованість. Реалізація основних принципів розвитку рухової активності студентів засобами спортивних ігор в освітньому середовищі університету уможливить застосовувати спортивні ігри в аудиторний та позааудиторний час і

ефективно організовувати заняття з фізичного виховання для здобувачів вищої освіти.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у створенні концепції розвитку рухової активності засобами спортивних ігор в освітньому середовищі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Автимонов П.П. Стратегічний принцип гуманізації вищої освіти і тактика його реалізації. *Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки*. 2012. Вип. 15. С. 184–189.
2. Барно О. Демократизація та гуманізація вищої освіти – запорука формування високопрофесійного спеціаліста XXI століття. *Імідж сучасного педагога*. 2003. № 5–6. С. 6–12.
3. Біліченко О.О. Особливості мотивації до занять з фізичного виховання у студентів. *Проблеми фізичного виховання і спорту*. 2011. № 5. С. 3
4. Герасимова І.Г. Гуманізація професійної підготовки майбутніх педагогів як одна з умов успішності реформування освіти. *Народна освіта*. 2018. Вип. 2. С. 4–10.
5. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. Київ : Либідь, 1997. 376 с.
6. Костюкевич В.М. Теорія і методика викладання спортивних ігор : курс лекцій : навч. посіб. Вінниця : ВДПУ, 2005. 150 с.
7. Кузнецова О.Т. Оздоровчі технології у фізичному вихованні студентів: теорія, методика, практика : монографія. Рівне : Волинські обереги, 2018. 416 с.
8. Мирончук Н.М. Гуманізація навчання і виховання як стратегічний напрямок діяльності вищої школи. *Нові технології навчання* : зб. наук. праць. Вінниця – Київ, 2014. Вип. 83. С. 178–182.
9. Постанова КМУ від 7 грудня 2005 р. № 1153 “Про затвердження Державної програми “Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці” на 2006–2010 роки”
10. Сікорський П.І. Пріоритет загальнолюдських цінностей в освіті. *Гуманізація та гуманітаризація професійної освіти* / ред.кол. І.А. Зязюн, В.О. Зайчук, В.М. Доній та ін. Київ, 1996. С. 25–28.

REFERENCES

1. Avtomonov, P.P. (2012). Stratehichniy pryntsyp humanizatsii vyshchoi osvity i taktyka yoho realizatsii [Strategic principle of humanization of higher education and tactics of its implementation]. *Actual problems of sociology, psychology, pedagogy*. Issue 15, pp. 184–189. [in Ukrainian].
2. Barno, O. (2003). Demokratyzatsiia ta humanizatsiia vyshchoi osvity – zaporka formuvannia vysokoprofesiinoho spetsialista XXI stolittia [Democratization and humanization of higher education – the key to the formation of a highly professional specialist of the 21st century]. *The image of a modern teacher*. No. 5–6. pp. 6–12. [in Ukrainian].
3. Bilichenko, O.O. (2011). Osoblyvosti motyvatsii do zaniat z fizychnoho vykhovannia u studentiv [Peculiarities of students’ motivation for physical education classes]. *Problems of physical education and sports*. No. 5, p. 3 [in Ukrainian].
4. Gerasimova, I.G. (2018). Humanizatsiia profesiinoyi pidhotovky maibutnikh pedahohiv yak odna z umov uspishnosti reformuvannia osvity [Humanization of professional training of

ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В КРИЗОВИХ УМОВАХ

future teachers as one of the conditions for the success of education reform]. *Public education*. Issue 2. pp. 4–10. [in Ukrainian].

5. Honcharenko, S.U. (1997). *Ukrainskyi pedahohichnyi slovnyk* [Ukrainian pedagogical dictionary]. Kyiv, p. 376 [in Ukrainian].

6. Kostyukevych, V.M (2005). *Teoriya i metodyka vykladannya sportyvnykh ihor: kurs lektsiy: navch. posib.* [Theory and methods of teaching sports games: a course of lectures: teaching. manual]. Vinnytsya, p. 150 [in Ukrainian].

7. Kuznetsova, O.T. (2018). *Ozdorovchi tekhnolohii u fizychnomu vykhovanni studentiv : teoriia, metodyka, praktyka* [Health technologies in physical education of students: theory, methodology, practice]. *Monograph*. Rivne, 416 p. [in Ukrainian].

8. Myronchuk, N.M. (2014). *Humanizatsiia navchannia i vykhovannia yak stratchichniy napriamok diialnosti vyshchoi shkoly* [Humanization of education and upbringing

as a strategic direction of higher education]. *New learning technologies: coll. of science works*. Vinnytsia–Kyiv. Issue 83. p. 178–182. [in Ukrainian].

9. Postanova KМУ vid 7 hrudnia 2005 r. № 1153 “Pro zatverdzhennia Derzhavnoi prohramy “Informatsiini ta komunikatsiini tekhnolohii v osviti i nautsi” na 2006–2010 roky” [Resolution of the CMU dated December 7, 2005. No. 1153 “On approval of the State Program “Information and Communication Technologies in Education and Science” for 2006–2010”]. [in Ukrainian].

10. Sikorskyi, P.I. (1996). *Priorytet zahalnoliudskykh tsinnosteï v osviti. Humanizatsiia ta humanitaryzatsiia profesiinoi osviti* [The priority of universal values in education. Humanization and humanitarianization of professional education]. (Eds.). I.A. Zyazyun, V.O. Zaichuk, V.M. Donii, and others. Kyiv, pp. 25–28. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 20.03.2024

УДК 378.091.12.011.3-051

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.304434>

Тетяна Надім’янова, кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В КРИЗОВИХ УМОВАХ

У статті розглянуто проблему реалізації компетентнісного підходу до професійної діяльності майбутніх педагогів. Конкретизовано, що такий підхід набуває особливого спрямування, оскільки не лише органічно влітається в освітню сферу, але й спрямований на розв’язання проблеми забезпечення якості підготовки компетентних спеціалістів, що навчаються в кризових умовах, викликаних воєнним станом. Подано різні підходи науковців до поняття “компетентність”, “компетентнісний підхід”. Визначено низку компетентностей, які повинен набути майбутній педагог, навчаючись у закладі вищої освіти. Виокремлено форми й методи навчання, метою яких є набуття певних компетентностей та їх реалізація у практичній діяльності.

Ключові слова: компетентність; компетентнісний підхід; професійна діяльність; професійно-педагогічна діяльність; майбутній педагог; кризові умови.

Лім. 10.

Tetiana Nadimyanova, Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor of the
General Pedagogy and Preschool Education Department,
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University

FORMATION OF A COMPETENCE APPROACH TO THE PROFESSIONAL ACTIVITY OF FUTURE TEACHERS IN THE CRISIS-RIDDEN CONDITIONS

The article examines the problem of implementation of the competence approach to the professional activity of future teachers. It is specified that this approach acquires a special direction, as it is aimed at solving the problem of ensuring the quality of training of competent specialists studying in crisis-ridden conditions caused by martial law. Different scientists’ approaches to the concepts of “competence”, “competence approach” are presented. They are considered as the categories that provide an opportunity not only to acquire knowledge, accumulate skills and abilities and implement them in practical activities, but also to build alternative criteria for the quality of professional education received by future teachers in a higher educational establishment. It is determined a number of competencies that the future teacher must acquire for the implementation in professional activity. Scientists distinguish such main competencies as psychological, pedagogical partnership, language and communicative, emotional and ethical, information and digital, inclusive, health-preserving, and others. It is elucidated that the set of acquired competencies will allow the future teacher to develop the